KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 mars 1995

om Statligt stöd nr C 1A/92 — Grekiska stödordningen för läkemedelsindustrin, finansierad genom beskattning av läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter

(Endast den grekiska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(95/456/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

efter att i enlighet med artikeln ovan ha anmodat berörda parter att yttra sig, och med beaktande av dessa yttranden, och

med beaktande av följande:

I

Den grekiska nationella läkemedelsorganisationen (National Organization of Pharmaceuticals (NOP)) är ett offentligt organ som inrättats genom lag nr 1316 av den 11 januari 1983.

NOP hade den lagstadgade uppgiften att skydda och förbättra allmänhetens hälsa, liksom att främja allmänhetens intresse i fråga om produktion, import och omsättning av läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter; utvecklingen av relevanta kommersiella eller industriella företag samt utvecklingen av teknik och forskning inom läkemedelssektorn.

Fram till och med 1991 finansierades NOP genom att direkt uppbära intäkterna av a) en avgift på 15 % på grossistpriset på alla läkemedelsprodukter som såldes på den grekiska marknaden oavsett om den hade sitt ursprung i Grekland, i en annan medlemsstat eller i tredje land, b) en avgift på 1 % på grossistpriset på all kosmetika som såldes på den grekiska marknaden oavsett om den hade sitt ursprung i gemenskapen, Grekland eller tredje land, c) andra avgifter och kostnader som lagts på omsättningen av läkemedel och besläktade produkter på den grekiska marknaden. NOP finansierades också indirekt genom statliga budgettransfereringar när så var nödvändigt.

Lag nr 1316/83 föreskrev även inrättandet av två parallella juridiska enheter under ledning och kontroll av NOP, nämligen National Industry of Pharmaceuticals SA (NIP) för produktion och State Deposit of Pharmaceuticals SA (SDP) för distribution av läkemedel. Dessa skulle vara privaträttsliga juridiska personer (aktiebolag).

NIPs lagstadgade uppgift var produktion, import och försäljning av läkemedelsprodukter på den inre marknaden och export av dessa produkter, samt anskaffning av allt annat material som bedömdes som nödvändigt för att uppfylla syftet med NIP och täcka marknadens behov.

Företagets aktiekapital bestod av den enda aktie som ägdes av NOP. Aktiekapitalet betalades i omgångar av NOP genom direkta överföringar från 1985 till 1989 och igen 1991. NIP förfogade även över direkta intäkter från sina egna ekonomiska aktiviteter.

SDPs lagstadgade uppgift var att importera, exportera och saluföra läkemedel. I likhet med NIP bestod dess aktiekapital av en enda aktie som ägdes av NOP. SDPs operative kostnader betalades också av NOP och vinsterna överfördes till NOP.

Efter 1991 ändrades både syftet med och finansieringsmetoden för NOP genom lagarna nr 1759/88, nr 1821/88 och särskilt nr 1965/91, nr 2001/91 och nr 2065/92. NOPs lagstadgade uppgift är nu att skydda och förbättra allmänhetens hälsa och främja allmänhetens intresse i fråga om läkemedel och andra besläktade produkter, att säkerställa att det finns tillräckliga förråd av läkemedelsprodukter av garanterat bästa kvalitet på den grekiska marknaden samt slutligen att främja och utveckla teknologi och forskning inom läkemedelssektorn.

I fråga om finansieringen av NOP är den huvudsakliga inkomstkällan för organisationen en andel på 10 % av intäkterna av en avgift på 15 % på grossistpriserna på alla läkemedelsprodukter som är i omlopp på den gekiska marknaden och av en avgift på 1 % på grossistpriserna på all kosmetika. Dessa avgifter slår utan åtskillnad mot lokalt producerade och importerade produkter oavsett om de kommer från andra medlemsstater eller tredje land. Genom lag nr 1965/91 avskaffades både NIP och SDP.

Inom ramen för NOP och under dess ledning grundades ett institut för läkemedelsforskning och teknologi, Institute for Pharmaceutical Research and Technology (IFET) (lag nr 1965/91). Även om IFET har etablerats i juridisk mening, har det ännu inte någon verksamhet igång. IFET är en civilrättslig juridisk person vars lagstadgade uppgifter omfattar utvecklingen av forskningen om läkemedelsprodukter; kvalitetskontroll av mediciner; utveckling och import av teknik inom läkemedelsområdet samt import och export av läkemedel, dock endast om det inte finns någon annan möjlighet att tillgodose specifika behov på den grekiska marknaden (privata impotörer).

IFET kommer delvis att finansieras genom direkta överföringar från NOP, genom sina egna intäkter från forskningsverksamheten, genom lån och genom intäkterna av en eventuell försäljning av delar av dess tillgångar. På så sätt kommer en andel av de offentliga medel som direkt överförs till NOP att kanaliseras till att finansiera IFETs verksamhet.

II

Som följd av ett klagomål bad kommissionen genom en skrivelse daterad den 22 februari 1991 de grekiska myndigheterna att lämna uppgifter om stöd som beviljats "National Industry of Pharmaceuticals" (NIP) och "State Deposit of Pharmaceuticals" ((SDP), ägda av "National Organization of Pharmaceuticals" (NOP). Den begärde även detaljuppgifter om de avgifter som lagts på läkemedel och kosmetika som säljs i Grekland, och som, tillsammans med ett årligt bidrag från staten, finansierade NOP och på så sätt indirekt även NIP och SDP.

Svaret från de grekiska myndigheterna, daterat den 2 oktober 1991 innehöll allmän information om NOPs mål och finansiella struktur men var begränsat till ett förslag om att ändra en lag om organisationen. Den detaljerade information som begärts vid flera tillfällen i skrivelser och under samtal med de grekiska myndigheterna (skrivelse daterad den 25 april 1991 och kommissionens möte med den grekiska energiministern den 18 november 1991) erhölls dock inte.

Enligt den information som kommissionen hade tillgång till vid den tidpunkt då förfarandet påbörjades, erhöll de två företag som avses ovan fortfarande, trots ett antal rättsliga ändringar, stora transfereringar av medel från staten, deras enda aktieägare.

Kommissionen ansåg att villkoren i artikel 92.1 uppfylldes, och att inga av de undantag som avses i artikel 92.3a, b och c verkade vara tillämpbara.

Mot bakgrund av ovanstående underrättade kommissionen genom en skrivelse daterad den 6 februari 1992 den grekiska regeringen om att den hade påbörjat det förfarande som avses i artikel 93.2 i fördraget i fråga om den aktuella ordningen med stöd genom avgiftsuttag och inbjöd regeringen att inom en månad efter mottagande av skrivelsen lämna sina kommentarer och eventuell information med anknytning till stödordningen.

Genom offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [1] den 22 februari 1992, gav kommissionen övriga medlemsstater och andra berörda parter möjlighet att lämna sina kommentarer om åtgärderna i fråga inom en månad efter det att meddelandet offentliggjorts.

III

Efter en begäran om förlängning av den tidsfrist som först bestämts för att lämna kommentarer, vilken godtogs av kommissionen, lämnade de grekiska myndigheterna sina kommentarer i en skrivelse daterad den 30 april 1992.

De grekiska myndigheterna svarade endast delvis på den fråga som ställts av kommissionen och ombads i en skrivelse av den 28 juli 1992 att komplettera sitt svar.

Efter en begäran om förlängning av den tidsfrist som bestämts för överlämnandet av kompletterande information, kompletterade de grekiska myndigheterna sitt svar genom skrivelser daterade den 2 och den 23 oktober 1992.

Ny information från den grekiska regeringen visade att denna stödordning medförde pålagor för importerade produkter och innebar att exporten av läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter (kosmetika) från Grekland var befriad från alla skatter och avgifter, inklusive avgifterna på 15 % respektive 1 %. Dessutom hade medel överförts från NOP till en liten forskningsinstitution, Institute of Pharmaceutical Research and Technology (IFET). Dessa överföringar skulle möjligtvis kunna utgöra stöd.

Ett antal nya frågor överlämnades till de grekiska myndigheterna genom en skrivelse av den 11 mars 1993 för att klargöra situationen i fråga om det övergripande stödsystemet. I sitt svar av den 21 april 1993, anmälde den grekiska regeringen till kommissionen att den undersökte möjligheten att revidera de skattearrangemang som gynnade National Organization of Pharmaceuticals.

På de grekiska myndigheternas begäran hölls ett möte den 28 maj 1993 i Aten. Under mötet tillkännagav den grekiska regeringens företrädare att deras regering var villig att förändra den bestående rättsliga regleringen av NOP i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

Genom en skrivelse av den 7 juni 1993 påminde kommissionen de grekiska myndigheterna om att de efter mötet den 28 maj 1993 förväntades att inom 15 arbetsdagar till kommissionen anmäla de åtgärder som de avsåg att vidta för att följa gemenskapens lagstiftning i fråga om ordningen med statligt stöd till sektorn läkemedel och kosmetika.

[1] EGT nr C 48, 22.2.1992, s. 6.

Genom en skrivelse daterad den 18 oktober 1994, underrättade de grekiska myndigheterna kommissionen om att den grekiska regeringen planerade att avskaffa både återbetalningen av den skatteliknande avgiften på 15 % och 1 % samt det anslag på 10 % av de totala intäkterna från den skatteliknande avgiften som kom NOP till godo. Av interna skäl hade det dock ännu inte varit möjligt att införa dessa åtgärder i den lagstiftande processen. Genom en skrivelse av den 10 november 1993 underrättade kommissionen den grekiska regeringen om att en ytterligare period på 15 arbetsdagar beviljades för att regeringen skulle kunna utforma och lägga proposition om de lagar som var nödvändiga för att följa gemenskapens lagstiftning.

Slutligen, genom en skrivelse som mottogs den 28 januari 1994, återgick de grekiska myndigheterna till sin tidigare ståndpunkt att avgifterna i fråga inte var skatteliknande avgifter, eftersom de betalades genom budgeten för socialministeriet. De upprepade att de 10 % var en vägledande andel för att beräkna nivån på bidragen så att NOP kunde planera för framtiden.

Inga andra medlemsstater eller tredje part lämnade några synpunkter inom ramen för det förfarande som följer efter offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

IV

Vid granskningen av om skattesystemet tillsammans med överföringarna av medel utgör stöd enligt artikel 92 i Romfördraget måste en åtskillnad göras mellan den ursprungliga ordningen som fanns till och med lagändringen 1991 och den ordning som funnits sedan dess.

Från och med januari 1983 till och med 1991 bestod de åtgärder som undersöks av a) finansiering av NOP främst genom en avgift på 15 % på alla inhemska och importerade läkemedel och på 1 % på andra besläktade produkter (kosmetika) och b) överföringar av medel till de två halvstatliga företagen NIP och SDP genom NOP.

Överföringen av medel från NOP till NIP uppgick till 6 miljarder grekiska drakmer under perioden 1985–1989 och år 1991. Av det beloppet var 5 miljarder grekiska drakmer avsedda som NIPs startkapital — 1 miljard grekiska drakmer lades till senare. Dessa medel var avsedda för förvärv eller byggnation av tre läkemedelsfabriker och för att trycka informationsmaterial om hälsofrågor till allmänheten. NIPs fabriker startade aldrig någon produktion. Eftersom NIP inte ägde läkemedelsproducerande fabriker, lade den ut sådan produktion på den privata sektorn.

Överföringen av dessa medel tillät NIP att minska sina kostnader och därigenom konkurrera på ojämlika villkor med sina konkurrenter vid produktionen och marknadsföringen av läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter. Konkurrenterna, båda inhemska och andra producenter inom gemenskapen, var inte bara tvungna att bära hela sina produktionskostnader, utan var även tvungna att samtidigt finansiera utvecklingen av och den ökande konkurrensen från NOPs dotterbolag.

De medel som överfördes till SDP åren 1985–1991 uppgick till 1 185 476 663 grekiska drakmer och var enligt den grekiska regeringen i huvudsak avsedda för att finansiera import av sällsynta eller speciella mediciner som den privata sektorn inte importerade (AIDS-medicin, mediciner mot njursjukdomar etc).

Dessa överföringar gjorde det möjligt för SDP att täcka sina driftskostnader utan några egna finansiella kostnader — på så sätt kunde företaget konkurrera med andra möjliga privata importörer av mediciner, som själva måste bära sina totala driftskostnader.

Intäkter från avgifter som inrättas genom lag skall anses som offentliga medel. Användandet av offentliga medel i en medlemsstat för att finansiera en organisation som bl.a. även främjar etableringen av företag och på så sätt stärker deras position gentemot deras konkurrenter inom landet och inom gemenskapen måste anses påverka dessa konkurrenter. Det faktum att dessa överföringar finansierades genom avgifter som även tillämpades på import från andra medlemsstater skapade ytterligare fördelar för de grekiska producenterna av läkemedel och kosmetika, eftersom företag i andra medlemsstater var tvungna att samfinansiera åtgärder som gynnade deras grekiska konkurrenter.

Efter 1991 och de rättsliga förändringar som främst åstadkommits genom lagarna nr 1965/91, nr 2000/91 och nr 2065/92, bestod den granskade stödordningen av a) finansiering av NOP genom en öronmärkt andel av alla dess intäkter inklusive avgifterna på 15 % respektive 1 % på alla läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter; b) möjligheten till statligt stöd till forskning och utveckling inom läkemedelsområdet, genom inrättandet av IFET.

Vad gäller den första punkten, skall det noteras att systemet för beskattning till NOPs fördel förutsätter att NOPs samtliga intäkter från alla källor, inklusive avgifterna på 15 % respektive 1 % på läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter är att jämställa med statliga intäkter. De uppbärs direkt av statskassan och tas upp i statens budget. En andel på 10 % av alla dessa intäkter har dock genom bestämmelse i lag avsatts för finansieringen av organisationen (NOP). En del av dessa intäkter skall användas för att delvis finansiera läkemedelsforskning och teknisk verksamhet som bedrivs av IFET.

När man granskar om detta statliga stöd är förenligt med den gemensamma marknaden, bör man skilja på den del som delvis finansierar allmän häslovård och besläktad verksamhet och den del som delvis finansierar tillämpad forsknings- och utvecklingsverksamhet.

Åtgärder för att uppmuntra verksamhet som rör allmän hälsovård jämförelsevis långt från marknaden påverkar sannolikt inte gemenskapens handel. NOPs verksamhet omfattar information till allmänheten som kommer hela Greklands befolkning till godo, och även certifieringsverksamhet för alla produkter som finns på den grekiska läkemedelsmarknaden. Certifieringsverksamheten kommer alla grekiska och utländska producenter tillgodo utan åtskillnad och kostnaderna för certifieringen tas ut av alla tillverkare. Det förekommer alltså ingen särskild favorisering av den grekiska läkemedelssektorn. Alla dessa aktiviteter påverkar sannolikt inte gemenskapens handel. Därför uppfyller de inte de villkor som anges i artikel 92.1 i fördraget och kan inte anses som stöd.

Vad gäller den andra typen av åtgärder inom ramen för det övergripande systemet, nämligen stöd till tillämpad forskning och utveckling inom läkemedelssektorn, måste hänsyn tas till följande. IFETs lagstadgade uppgifter omfattar utvecklingen av och främjandet av forskning om läkemedel, kvalitetskontroll för mediciner, utveckling och import av teknologi om det inte finns någon annan möjlighet att täcka markandens behov (inga privata importörer). En andel av de offentliga medel som tilldelas NOP skall användas for att finansiera IFETs verksamhet.

Enligt EG-domstolens dom av den 25 juni 1970 i mål nr 47/69 (Frankrike mot kommissionen) [1], utgör finansiering av statligt stöd genom uttag av en obligatorisk avgift en grundläggande del av stödet, och när man bedömer sådant stöd måste både stödet och finansieringsmetoden granskas i sysfte att avgöra om de är förenliga med gemenskapens lagstiftning.

Även om forskningsorganen skulle dela med sig av sina forskningsresultat till alla berörda parter i andra medlemsstater, skulle det i det här särskilda fallet inte nödvändigtvis leda till att alla parter verkligen och på samma villkor fick del av forskningen, eftersom grekiska företag i praktiken skulle inta en mer gynnad position, även om lika behandling garanterades i lag.

Sådan forskning styrs av nationell specialisering, nationella behov och brister. Dessutom betalar företag i andra medlemsstater ofta för identisk forskning, antingen direkt eller genom ett ekonomiskt bidrag till sina motsvarande inhemska forskningscentrer, och har därför inget behov av att utnyttja de grekiska organens resultat.

Även i fall där föreslaget forskningsstöd anses förenligt med den gemensamma marknaden både när det gäller form och syfte, har finansieringen av sådant stöd genom skatteliknande avgifter som även läggs på produkter importerade från gemenskapen en protektionistisk effekt utöver själva stödet enligt den dom som nämns ovan.

Utnyttjandet av offentliga medel (skatteinkomster) för att finansiera en forskningsinstitution som genom sin verksamhet stärker vissa företags ställning gentemot deras konkurrenter inom landet och i gemenskapen påverkar dessa konkurrenters situation. Det faktum att dessa överföringar delvis kommer att finansieras genom avgifter på import från andra medlemsstater kommer dessutom att skapa en ytterligare fördel för den grekiska läkemedels- och kosmetikasektorn, eftersom företag i andra medlemsstater blir tvungna att vara med och finansiera en verksamhet som främjar deras grekiska konkurrenter. Denna åtgärd utgör tydligt statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget.

Inrättandet fram till och med 1991 av ett skattesystem till NOPs fördel, det vill säga beviljandet av stöd till NOP och via NOP till dess dotterbolag NIP och SDP, hade inte i förväg anmälts till kommissionen, som det skulle enligt de bestämmelser som anges i artikel 93.3.

Inte heller har förändringarna under 1991 av systemet för att bevilja stöd till NOP och IFET anmälts till kommissionen i förväg som de skulle enligt de bestämmelser som anges i artikel 93.3. Detta stöd beviljades respektive beviljas därför olagligt av den grekiska regeringen under båda dessa perioder.

V

Handelsvolymen för läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter inom gemenskapen överskred 24 miljarder ecu under 1991. Under samma år överskred handeln med de fyra EES-länderna (Österrike, Finland, Sverige och Norge) med dessa produkter 2,7 miljarder ecu.

Den grekiska läkemedelsmarknaden, på vilken företagen i fråga var starkt representerade, hade en omsättning på omkring 320 miljoner ecu under 1991. Under samma år uppgick exporten av läkemedel och kosmetika från medlemsstaterna till Grekland till 282 miljoner ecu. Grekisk export av läkemedel och kosmetika till andra medlemsstater uppgick till 38 miljoner ecu samma år. Det är tydligt att det förekom handel mellan tillverkare av läkemedel och kosmetika inom gemenskapen liksom konkurrens med dessa produkter mellan medlemsstaterna.

[1] REG. 1970 s. 487.

På ett likartat sätt fanns det handel och konkurrens mellan gemenskapstillverkare av läkemedel och kosmetika och EES-medlemmarna (Österrike, Norge, Finland och Sverige). Exporten från dessa fyra länder till Grekland uppgick till 12 miljoner ecu samtidigt som grekisk export till dessa länder uppgick till 183 000 ecu under samma år.

Stödet till NOP och genom det till NIP och SDP fram till 1991 förstärkte alltså grekiska tillverkares ställning gentemot deras konkurrenter inom gemenskapens och EES. Detta stöd, som delvis finansierades genom en avgift som betalades av deras konkurrenter, kunde sannolikt snedvrida konkurrensen och påverka handeln i gemenskapen på det sätt som avses i artikel 92.1.

Överföringen av medel till NOP och genom det till IFET efter 1991 förstärker på samma sätt grekiska producenters ställning gentemot deras konkurrenter. Detta stöd kan sannolikt snedvrida konkurrensen och påverka handeln på det sätt som avses i artikel 92.1.

VI

Enligt domstolens ovannämnda dom utgör det faktum att ett stöd finansieras genom en obligatorisk avgift en väsentlig beståndsdel av stödet, så att när ett sådant stöds förenlighet med den gemensamma marknaden bedöms måste stödet och finansieringssättet granskas ur gemenskapsrättslig synvinkel.

Artikel 92.1 i Ramfördraget föreskriver att stöd som uppfyller de villkor som anges där i princip är oförenligt med den gemensamma marknaden. Undantagen från denna princip, som anges i artikel 92.2, är inte tillämpliga på detta fall med tanke på stödets natur och syfte.

Artikel 92.3 räknar upp de stödåtgärder som kan anses förenliga med den gemensamma marknaden. Förenlighet med fördraget måste ses i ett sammanhang med gemenskapen som helhet och inte på den enskilda medlemsstatens nivå. För att säkerställa att den gemensamma marknaden fungerar riktigt, måste de undantag till artikel 92.1 som anges i artikel 92.3 tolkas strikt när en stödordning eller ett enskilt stöd undersöks.

Den grekiska regeringen har inte kunnat ange, och kommissionen har inte funnit, några regionala hänsynstaganden vid utdelningen av stöd till läkemedelsföretag. Alltså kan undantagen som anges i artikel 92.3 a och c för stöd som främjar eller underlättar utvecklingen av vissa områden inte tillämpas.

I fråga om det undantag som avses i artikel 92.3 c för stöd för att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter, verkade stödet under perioden fram till och med 1991, även om det underlättade utvecklingen av de enskilda företagen i fråga, inte främja utvecklingen av de berörda verksamheterna på gemenskapsnivå utan att samtidigt negativt påverka handelsvillkoren i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Stödet i fråga innebar att de mottagande företagen (NIP och SDP) behövde bära endast en del av sina kostnader och på så sätt kunde sälja till låga priser och öka sin marknadsandel till nackdel för sina konkurrenter, som var tvungna att finansiera sin utveckling själva.

I fråga om de undantag som avses i artikel 92.3 b avsåg stödet till NIP och SDP varken att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse, eller att avhjälpa en allvarlig störning i den grekiska ekonomin; den grekiska regeringen har inte heller lagt fram några argument för att dessa undantag skulle kunna tillämpas.

Kommissionen anser därför att det stöd som fram till och med 1991 beviljades NOP och genom det till NIP och SDP, som finansierades genom avgifter på försäljningen av läkemedel och kosmetika, inte uppfyller något av de undantag som avses i artikel 92.3 i Romfördraget.

Efter 1991 fortsatte de grekiska myndigheterna att överföra offentliga medel till NOP genom att anslå 10 % av sina intäkter inklusive intäkterna från avgifterna på 15 % respektive 1 % till det företaget. Dessa överföringar väntas inte påverka handeln i den mån de finansierar allmän hälsovårdsverksamhet relativt långt från marknaden. Certifiering som NOP mot avgift erbjuder alla läkemedelsproducenter ger inte grekiska tillverkare en konkurrensfördel. Därför kan dessa överföringar inte anses som stöd enligt artikel 92.1.

De överföringar som används för att finansiera tillämpad forskning och teknikutveckling genom NOP till IFET kan sannolikt påverka gemenskapshandeln och snedvrida konkurrensen på det sätt som anges i artikel 92.1. Detta stöd är avsett att underlätta utvecklingen av läkemedelssektorn i Grekland och kommer sannolikt inte att påverka handeln i en omfattning som strider mot de gemensamma intresset om forskningsavgifterna betalas av den grekiska läkemedelssektorn själv. Stödet skulle i princip kunna vara kvalificerat för det undantag som avses i artikel 92.3 c.

Denna valmöjlighet kommer dock inte på fråga, eftersom denna del av stödet delvis finansieras av skatter som lagts på produkter från andra medlemsstater. Stödet finansieras därför på ett sätt som gör det oförenligt med den gemensamma marknaden.

Dessa stödåtgärder är olagliga eftersom de inte anmälts till kommissionen och måste därför avskaffas om inte metoden för att finansiera dem ändras så att produkter från andra medlemsstater inte längre beskattas.

Kommissionen noterar att de företag som åtnjöt stöd före 1991, nämligen NIP och SDP, har lagts ner genom lag nr 1965/91 som offentliggjordes den 24 december 1991. Överskottet efter likvidationen har redan överförts till statsbudgeten. Dessa företag producerade inte läkemedel själva, de lade i stället ut sin produktion på andra företag. Av denna anledning är en återbetalning av stödet inte möjlig.

Slutligen har IFET ännu inte påbörjat sin verksamhet enligt uppgift från de grekiska myndigheterna — inga skatteinkomster har ännu förts över till institutionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd som Grekland beviljade National organization of Pharmaceuticals fram till och med 1991 och genom det till dess dotterföretag National Industry of Pharmaceutical SA och State Deposit of Pharmaceuticals SA och som finansierats genom avgifter som även lagts på import från andra medlemsstater, är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Det stöd som Grekland avser att bevilja i form av överföringar från staten till National Organization of Pharmaceuticals och genom det till Institute of Pharmaceutical Research and Technology (IFET), är i den mån det delvis finansieras genom en avgift som även läggs på importerade läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter (kosmetika), oförenligt med den gemensamma marknaden och får inte delas ut.

Artikel 3

Grekland skall underrätta kommissionen inom två månader efter delgivning av detta beslut om de åtgärder som Grekland har vidtagit för att följa det.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Grekland.

Utfärdat i Bryssel den 1 mars 1995.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen